

תוכן הכתובה בקיצור

אנו ערים החתומים בסוף הכתובה מעירין שיום פלוני בשבוע, יום פלוני בחורש, שנה פלונית אמר חתן זה לכלתו הרי את מקורשת לי כרת משה וישראל, ואני מקבל לכבודך לעבוד כדי ליתן לך מזונות וכל הצטרכותך באמונה כדרך ישראל, ועוד אתן לך שיעור מאתים דינרין (\$200 בערך באמעריקע, אם תתאלמן או תתגרש), ומזונות, כסות, וכל הצטרכותך, ועונה, והסכימה הכלה ונעשית לו לאשה. (עד כאן דברי החתן. ועכשיו מעידים העדים עוד).

וכל מה שהכניסה האשה מבית אביה כסף וזהב, כלים, תכשיטין, כלי הבית וכלי המטה, הכל קיבל עליו החתן לחשבון של מאה זקוקים (מין מסבע) כסף טהור, והוסיף החתן עוד מאה זקוקים כסף טהור נגד זה סך הכל קיבל החתן שאם תתאלמן או תתגרש תקבל האשה מאתיים זקוקים כסף טהור שהן 11,000 - 10,000 \$ ועוד 200 \$ עבור עיקר הכתובה.

וכך אמר החתן אחריות סך הנה (\$11,200-\$10,200) קבלתי עלי ועל יורשין שלי לפרוע (בעת גירושין או מיתה) מן היפה והטוב שבנכסי שיש לי תחת כל השמים בין נכסים שיש לי ובין מה שאני עתיד לקנות. בין קרקעות ובין מטלטלין, אפילו בגר שאני לבוש בו אחראין וערבאין עבור סכום הנה, בחיי ואחר חיי מן היום והלאה (עד כאן דברי החתן).

ואחריות כל חשבון הנ"ל קיבל החתן עליו בכל חומר הכתובות ותוספת שנוהגין בו בנות ישראל, כתובות שנעשו כתקנת חז"ל, לא כיוון החתן בתורת אסמכתא שמסתמא לא יבא לידי כך, ורק משום זה קיבל עליו. ואין שטר זה כשטר שכותבין הסופרין בלי ידיעת הבעל, שלא הכל ברצון טוב של הבעל. ואנו הערים רלמטה קבלנו קנין מהחתן שהקנה כל שיעבורים שבשטר זה להכלה והם: א) לעבוד כדי לזון ולפרנס אשתו במזונות, כסות, וכל הצטרכותה, ולכבדה, ולקיים מצות עונה. ב) כל הנכסים ממש, קרקעות, ומטלטלין, ואפילו בגדים שלבוש בהן, את שיש ברשותו ואת שעתיד לקנות היפה ומעולה שבהם, אחראין וערבאין לפרוע מהם סך \$11,200 לאשתו אם תתגרש. ואם תתאלמן יקחו כ"ז מנכסי היורשין. והקנין נעשה בכלי של הקונה הראוי לשימוש. והכל חזק וקיים.

כך אומר פלוני בן פלוני עד

כך אומר פלוני בן פלוני עד